

Kr., og derefter lægger det ærede Medlem 3,2 Mill. Kr. til plus 2 Mill. Kr. som regnskabsmæssigt Underskud i Banken. Derved kommer han op paa de 15 Mill. Kr., som han stiller op imod de 7,5 Mill. Kr., der var Bankens Opgørelse. Og saa siger det ærede Medlem, at Ministeren fulgte Banken og ikke Bankinspektøren. Naar det ærede Medlem ræsonnerer saaledes, borteliminerer han imidlertid ganske Mælkeeksportens Gæld til Banken. Det virkelige Forhold er nemlig det, at Banken bliver ved at have disse Penge til gode hos Mælkeeksporten, og den faar yderligere tilført 8 Mill. Kr. Først naar det ærede Medlem begynder at tvivle om, at Mejerierne er forpligtede til at betale de 14,5 Mill. Kr., de skylder, kan man opstille den Betragtning, det ærede Medlem her opstiller. Men Ministeren maatte da virkelig ræsonnere saaledes: Der kommer 8 Mill. Kr. friske Penge til Banken, og den beholder stadig sit Krav paa de 10 Mill. Kr.s Restgæld hos Mælkeeksporten. Der er saaledes en himmelvid Forskel paa den ganske urigtige Fremstilling, det ærede Medlem har givet, og det rigtige.

Rytter: Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet gør sig skyldig i en Fejl. De 8 Mill. Kr. skulde netop stilles til Raadighed for det Tilfælde, at man tabte Sagen overfor Mejerierne, og Bankinspektøren siger, at hvis det bliver Tilfældet, skal det ikke være 7½, men 10 Mill. Kr., altsaa 2½ Mill. Kr. mere, og dernæst maa man, naar man ikke holder sig til Andelsorganisationerne, sige, at der ogsaa er Tab paa andre Engagementer, nemlig de 3,2 Mill. Kr. Saaledes var Situationen.

Ordføreren (Hans Nielsen): Jeg skal dertil kun sige, at det jo er et nyt Forsøg paa tomme Udflugter. Det ærede Medlem gaar stadig ud fra den Mulighed, at de, der leder Mejerierne her i Landet, er Folk, som ikke vil betale deres Gæld til Banken. Kun naar det ærede Medlem gaar ud fra den Forudsætning, at Mejerierne bærer sig ad paa denne Maade, kan hans Opstilling blive rigtig, ellers er den i allerhøjeste Grad urigtig.

Hendriksen: Først skal jeg med nogle faa Ord berigtige en Misforstaaelse hos det ærede Medlem Hr. Zahle. Det ærede Medlem mente, at man fra vor Side lagde megen Vægt paa, at Erhvervsministeren burde have forbudt Nationalbanken at indskyde

de meget omtalte 3 Mill. Kr. Men det er slet ikke her, jeg for mit Vedkommende i første Række sætter ind. Nej, det var som øverste Chef for Landets Bankvæsen, at det paalaa den højtærede Minister at skride ind, fordi Forholdene var uforsvarlige.

I øvrigt mente det ærede Medlem Hr. Zahle, at det var os, der havde rejst en sensationel Strid om Andelsbanken. Intet er mere urigtigt. Det er den højtærede Erhvervsminister, der med sin Ræbild-Tale og sine andre Taler om Andelsbanken har optraadt yderst udæskende og netop ved sine Udtalelser har skabt Sensation om Sagen. Vi ønsker kun Klarhed, intet andet, og det er derfor, jeg i Dag har fremsat mit Indlæg i Sagen. Sagen skal ikke ties ihjel — men det bliver den aabenbart heller ikke.

Den ærede Ordfører (Hans Nielsen) holdt før en overmaade vittig og morsom Tale, der handlede baade om Molboer, om Statsgæld, om Statslaan og om Letfærdighed. Jeg antager ikke, at den ærede Ordfører ønsker, at man skal tage alt for højtideligt paa i hvert Fald første Del af hans Tale. Men jeg vil dog gerne med Hensyn til Spørgsmaalet Statslaan sige, at den ærede Ordfører dog vel ikke vil tilskrive Socialdemokratiet Æren af, at Verdenslaanemarkedet i Øjeblikket er saadan, at vi med Fordel kan ombytte Dollarslaanet. Det var den højtærede Finansminister, der under Debatten om Statslaanene her i Salen netop fremsatte den Udtalelse, at Verdenslaanemarkedet nu var gunstigt. Men dette er dog vel noget, som selv ikke den ærede Ordfører kan mene, at hans højtærede Parti har Indflydelse paa.

Den ærede Ordfører sagde endvidere, at jeg havde talt om Andelsbankens Historie. Det har jeg ikke. Jeg har nævnt Andelsbanksagens Forhistorie, og det er noget ganske andet.

I øvrigt var den ærede Ordfører inde paa Spørgsmaalet om den meget omtalte Skrivelse af 14. Januar fra Bankinspektøren til Erhvervsministeren og sagde her, at Bankinspektøren ikke havde konstateret et Tab, men kun havde talt om en Tabsrisiko. Det er jo rigtigt, at i det Øjeblik et Tab er ganske klart konstateret, og man har opgivet at faa Pengene ind, skal man skrive af med det samme, men Tabet kan særdeles vel være til Stede, selv om det ikke er officielt konstateret. Denne Opgørelse, som den ærede Ordfører taler om, som Bankinspektøren havde tilstillet Erhvervsministeren, var meget pessimistisk opgjort efter den